

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 436/2014
15.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног З.С., због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.136/14 од 28.04.2014. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К бр.519/11 – Кв бр.4889/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.136/14 од 28.04.2014. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду К бр.519/11 – Кв бр.4889/12 од 22.11.2012. године, тако што се З.С. који је осуђен правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.903/12 од 18.04.2012. године којом је у погледу одлуке о казни преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр. 519/11 од 12.10.2011. године, на јединствену казну затвора у трајању од седам година,

ОСЛОБАЂА од извршења 25% претходно утврђених појединачних казни затвора,

по правноснажним пресудама Апелационог суда у Београду Кж1 бр.903/12 од 18.04.2012. године којом је у погледу одлуке о казни преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр. 519/11 од 12.10.2011. године у трајању од 2 (две) године године и 1 (једног) месеца и Општинског суда у Обреновцу К бр.514/07 од 03.03.2008. године у трајању од 2 (два) месеца и 15 дана,

па се **УТВРЂУЈЕ** да је осуђени З.С. **ОСЛОБОЂЕН** од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Апелационог суда у Београду Кж1 бр.903/12 од 18.04.2012. године којом је у погледу одлуке о казни преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр. 519/11 од 12.10.2011. године у трајању од 2 (две) године, 3 (три) месеца и 15 дана и **ОДРЕЂУЈЕ**, да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 4 (четири) године, 8 (осам) месеци и 15 дана, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.10.2002. године до 15.11.2002. године и од 31.01.2010. па до

упућивања на издржавање казне затвора, као и време које је провео на издржавању јединствене казне затвора.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр.519/11 – Кв бр.4889/12 од 22.11.2012. године осуђени З.С. који се налази на издржавању јединствене казне затвора у трајању од 7 година по пресуди Вишег суда у Београду К бр. 519/11 од 12.10.2011. године ослобођен је од извршења 25% казне затвора, тако што је утврђено да се осуђени ослобађа од извршења дела јединствене казне затвора у трајању од 1 године и 9 месеци.

Истим решењем је одређено да се према осуђеном З.С. има извршити остатак јединствене казне затвора по наведеној правноснажној пресуди у трајању од 5 година и 3 месеца, а да се осуђеном у остатак казне урачунава време проведено у притвору од 18.10.2002. године до 15.11.2002. године и од 31.01.2010. па до упућивања на издржавање казне затвора.

Против решења Вишег суда у Београду К бр.519/11 – Кв бр.4889/12 од 22.11.2012. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр.136/14 од 28.04.2014. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези повреде члана 3. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд побиијано решење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 486. и 487. ЗКП, па је нашао да је захтев Републичког јавног тужиоца изјављен од овлашћеног лица.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио браниоцу осуђеног З.С., Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К бр.519/11 – Кв бр.4889/12 од 22.11.2012. године учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези повреде члана 3. Закона о амнестији.

Из списка предмета произлази да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.903/12 од 18.04.2012. године, уважањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр.519/11 од 12.10.2011. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду,

окривљеном З.С., задржавајући као правилно утврђене казне затвора за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ у трајању од 6 месеци, за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ у трајању од 2 године, за кривично дело недозвољене производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у трајању од 2 године, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у трајању од 3 године и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ у трајању од 10 месеци, те новчану казну у износу од 50.000,00 динара, за која кривична дела је оглашен кривим првостепеном пресудом, те задржавајући као правилно опозвану условну осуду, изречену правноснажном пресудом Општинског суда у Обреновцу К бр.514/07 од 03.03.2008. године, због кривичног дела из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и узету као утврђену казну затвора у трајању од 10 месеци, окривљеног З.С. осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.10.2002. до 15.11.2002. године и од 31.01.2010. године па до упућивања у установу на издржавање казне затвора и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалбе окривљеног З.С. и његовог браниоца одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Осуђени З.С. налази се на издржавању казне по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр.519/11 од 12.10.2011. године која је у погледу одлуке о казни преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.903/12 од 18.04.2012. године.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан овим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

Побијаним решењем Вишег суда у Београду осуђени З.С. је ослобођен од извршења 25% јединствене казне затвора у трајању од седам година, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду К бр.519/11 од 12.10.2011. године, што чини укупно умањење казне затвора за једну годину и девет месеци.

Оваквом одлуком, Виши суд у Београду је поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, којом је одређено да се јединствена казна умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне за кривична дела која су обухваћена амнестијом. На тај начин Виши суд у Београду је учинио повреду кривичног закона на штету осуђеног, на коју се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио правноснажну одлуку, тако што је примењујући одредбу члана 3.

Закона о амнестији, најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни, које су ушле у састав јединствене казне, која је предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна на коју је осуђен З.С., у трајању од седам година, по правноснажној пресуди Апелационог суда у Београду Кж1 бр.903/12 од 18.04.2012. године, којом је у погледу одлуке о казни преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр.519/11 од 12.10.2011. године, састоји се од појединачне казне затвора од 6 месеци због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, појединачне казне затвора у трајању од 2 године, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, појединачне казне затвора у трајању од 2 године због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, појединачне казне затвора у трајању од 3 године због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и појединачне казне затвора у трајању од 10 месеци због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, као и казне затвора у трајању од 10 месеци која је узета као утврђена након опозивања условне осуде по правноснажној пресуди Општинског суда у Обреновцу К бр.514/07 од 03.03.2008. године, због кривичног дела из члана 348. став 2. КЗ.

Имајући у виду да је један од критеријума за одређивање процентуалне вредности ослобођења од казне по Закону о амнестији и кривично дело, Врховни касациони суд је за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења и утврдио део казне од чијег је извршења осуђени ослобођен.

Тако је утврђено, да се претходно утврђене казне затвора због кривичних дела за које је окривљени З.С. оглашен кривим правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К бр.519/11 од 12.10.2011. године, имају умањити и то:

-утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, умањена за 25% има умањити за 1 месец и 15 дана;

-утврђена казна затвора у трајању од 2 године због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, умањена за 25% има умањити за 6 месеци;

-утврђена казна затвора у трајању од 2 године због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, умањена за 25% има умањити за 6 месеци;

-утврђена казна затвора у трајању од 3 године због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, умањена за 25% има умањити за 9 месеци;

-утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и

експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, умањена за 25% има умањити за 2 месеца и 15 дана;

-узета као утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци по опозваној условној осуди која је окривљеном З.С. изречена правноснажном пресудом Општинског суда у Обреновцу К бр.514/07 од 03.03.2008. године, због кривичног дела из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, умањена за 25% има умањити за 2 месеца и 15 дана.

Надаље када се јединствена казна затвора по правноснажној пресуди Апелационог суда у Београду Кж1 бр.903/12 од 18.04.2012. године којом је у погледу одлуке о казни преиначена пресуда Вишег суда у Београду К бр.519/11 од 12.10.2011. године умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни, утврђено је, да је део казне од кога је осуђени З.С. ослобођен, укупно 2 године 3 месеца и 15 дана, а да је остатак казне који се има извршити 4 године 8 месеци и 15 дана, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено у притвору од 18.10.2002. до 15.11.2002. године и од 31.01.2010. године па до упућивања на издржавање казне затвора, као и време које је провео на издржавању јединствене казне затвора.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, којима се истиче повреда кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 3. Закона о амнестији, преиначио решење Вишег суда у Београду К бр.519/11 – Кв бр.4889/12 од 22.11.2012. године, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према осуђеном З.С. има извршити остатак казне у трајању од 4 године, 8 месеци и 15 дана, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.10.2002. до 15.11.2002. године и од 31.01.2010. године па до упућивања у установу на издржавање казне по напред наведеној правноснажној пресуди, као и време које је провео на издржавању казне.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**